

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1255/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Југ Вукићевић, адвокат из ..., против туженог Института за здравствену заштиту деце и омладине Војводине из Новог Сада, чији је пуномоћник Милан Козомора, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3926/22 од 06.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3926/22 од 06.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3926/22 од 06.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3926/22 од 06.10.2022. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 3019/21 од 27.06.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци за временски период од 01.11.2018. до 31.10.2021. године, на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе и законску затезну камату, у висини и на начин како је то одређено пресудом, да тужилци уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду за ПИО на тражене износе накнаде трошкова, те је тужилца обавезана да туженом надокнади парничне трошкове у износу од 52.049,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд о ревизији одлучи као о посебној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за исплату износа, који представљају накнаде трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора обрачунате спрам најповољнијег параметра за туженог у упоредним важећим Колективним уговорима у Републици Србији, у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 05.07.2022. године. По овом Закључку запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Пошто је у конкретном случају одлучено у складу са Закључком Врховног касационог суда донетим у сврху уједначавања судске праксе, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради новчане исплате, тужиља је поднела дана 19.11.2021. године. По одредби члана 28. став 1. ЗПП, вредност предмета спора је 201.657,00 динара, који износ не премашује напред наведени имовински цензус.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић